

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara singulariter confirmata in gratia in sui Conceptione, n. 22

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

esse animatum capitulo quinto ostendimus. At verò super eam solum suum collocasset utique Satanas, in eaque confederet, si illam in eius Conceptionis primordiis originaria labe asperiam in suum ius potestatemque rede-gisset. Et hæc de gratia, qua Deipara ab omni originali peccati labe immunis fuit.

DEIPARA SINGULARITER

formata in gratia in sui Conceptione.

ne additum esse, vt nec peccare posset, & cer-tè verba S. Thomæ hoc indicant, & sanè nihil aliud sibi vult S. Thomas quam comitem in prima sanctificatione Virgini fuisse ligatum, & in conceptione filii Dei omnino ex-tinctum, vt habetur 3. par. q. 27. art. 4. ad 1. de quo mox agemus : hoc tamen non impedit, quin ex mente S. Thomæ etiam in prima sanctificatione fuerit confirmata in gratia, ad hoc vt nunquam, ne venialiter quidem, pec-caret, ad quod satis est accepisse à Deo infal-libiliter hoc privilegium, quod concedit in Virgine art. 6. ad 1. Nam & alii sanctificati in vtero apud S. Thom. eodem loco veniuntur confirmati in gratia ne peccent mortaliter : quare licet B. Virgo liberè impleter præcep-ta, tamen in sensu composito ex mente S. Thomæ cum illa gratia, & auxiliis peccare non poterat, quod sua proportione commu-ne est cum aliis confirmatis in gratia, quibus conferitur non peccare mortaliter : sed in Vir-gine fuit excellentius, quia erat privilegium ad vitandum etiam omnia venialia collecti-vè, & hoc privilegium dixit Suarez tom. 2. in 3. part. disput. 4. sect. 4. esse idem cum confir-matione in bono : addit tamen Suarez, Vir-ginem non fuisse minus impeccabilem in prima sanctificatione, quam fuerit post secun-dam sanctificationem, quam adeptæ est cum concepit Dei filium : nisi dicas post Incarna-tionem fuisse magis impeccabilem, quia iam actu habebat dignitatem matris Dei, cui velut ex natura rei debita erat hæc gratia con-firmationis : ante Incarnationem verò Deus perfectiori suæ sapientiæ, ac providentiæ veluti debebat illam Virgini conferre, quam in matrem suam prædestinaverat. Ita ex Sua-rez. Hanc porro Virginis confirmationem in gratia licet in modo eam explicand. non omnes conveniant, in re tamen eam assi-mant non solum Doctores, qui sine originali-labe eam conceptam existimant, sed ij etiam, qui secus sentiunt, eamque confirmant ex consensu & traditione Ecclesiæ, vt ait Sua-rez sect. 3. quare hoc modo intelligit ple-nitudinem gratiæ Virginis, & ex rationibus iuxta, & Patrum testimonis, quorum aliqua supra attulimus : Ecclesiæ præterea cum Vir-ginis Conceptionem, & Nativitatem cele-brat, arbitratur eam tunc habuisse sanctita-tem, quæ non poterat amitti, solemnè enim rita eam sanctitatem veneratur, quæ est per-

S. Thom.

Suarez.

Virgo fuit impeccabilis ab in-stans. 148 Conceptionis.

Suarez.

Offi. Eccl.

O

peius

B. Virgo sua conceptione fuit confirmata in gratia, ut non venialiter quidem nunquam peccaret. Concil. Trid. S. Thom. Luc. 1. Item. 1.

S. Thom.

Suarez.

22 QVONIAM autem attinet ad confirmationem Deiparæ in gratia, certum est eam in ipso Conceptionis suæ immaculatæ articulo talia gratiæ, & virtutum dona, atque habitus perfectissimo, atque heroico modo accepisse, talia quoque auxilia specialia, & actualia cum singulari Dei protectione ex eo tempore illi contributa fuisse, ut speciale privilegium nulli hominum, quantumvis sancto, concessum habuerit, infallibiliter vitandi omnia peccata etiam venialia, ut testatur Sac. Conc. Trid. sess. 6. can. 23. & hoc est, quod docet S. Tho. 3. part. quæst. 27. artic. 6. ad 1. cum dicit B. Virginem à Deo in matrem electam amplio-rem sanctificationis gratiam obtinuisse, quæ à Ioan. Baptistam, & Ieremiam sanctificatos in utero Cuius signum, inquit, est quod B. Virgini præstitum est, ut de cætero non peccaret, nec mortaliter, nec venialiter, aliis autem sanctificatis creditur præstitum esse, ut de cætero mortaliter non peccarent, divina eos protegens gratia. Ita S. Thom. Item in 3. dist. 3. q. 1. artic. 2. q. 3. in corp. in prima, inquit, sanctificatione Virginis gratia collata fuit ad bonum efficaciter liberum arbitrium inclinans, quamvis non esset sufficiens ad tollendam flexibilitatem liberi arbitrii in malum, quam etiam homo in primo statu habuit: in secunda verò sanctificatione gratia superaddita fuit, quæ ita potentiam liberi arbitrii implet, ut in contrarium st. c. non posset, non quidem tollendo naturam libero arbitrio, sed defectum: sicut materia cæli ex eo, quod subsistit forma, quæ omnem privationem ab eo excludit, non est in-potentia ad corruptionem. & in solut. 2. docet: Tantam gratiam ei fuisse infusam quando conce-pit filium Dei, ut oblata sit ei potentia peccandi. Ita S. Thomas, qui, ut ait Suarez, videtur vel- le Virginem in prima sanctificatione datum, ut nunquam peccaret: sed in filii Conceptione

Virginis
impecca-
bilis va-
rie signifi-
catur.
Exod. 25.
Psal. 45.

petuo duratura. Hanc Virginis impeccabilitatem ligna fetim ob impurabilitatem tantopere celebrata significabat, ex quibus constabant atca foederis, & metula patris Exod. 25. quae Virginem, ut dixi capit 5. adumbrabant. Quam impeccabilitatem Regius Propheta Ptal. 45. illis verbis praedixit: Deus in medio ejus non commovebitur, & quasi reddendo rationem subjicit: Adjuvabit eam Deus mane die luculo, nimirum statim initio; quo indicat auxilium oportuno tempore, nimirum in ipso puncto immaculatae Conceptionis eidem Virgini concessum.

Virginis
ex impecc-
cabilitate
praestantia
Clemens
Alexand.
Nazianz.

Ex quibus praestantiam sanctissimae Virginis intelligere possumus, siquidem Clemens Alexandrinus lib. 1. paedag. cap. 2. Optimum, inquit est, nullo modo peccare perire, quod quidem esse dicimus. & Nazianzenus orat. 4. Eum; inquit, vita statum, qui omni profusus peccato vacent, Deus supra humana naturam modum constituit. Et tamen singulari privilegio Virgini hoc communicare voluit.

Virgo An-
gelis &
Sanctos in
impecca-
bilitate
superat.

23 Ex dictis infero, ut initio hujus cap. dicebamus, a Virgine, quod quidem pertinet ad hanc firmitatem, qua proximè Deo semper adhæsit, non solum homines sanctitate praeclearis, sed etiam Angelos omnes, antequam illi beatitudinem consequerentur, longè fuisse superatos: nam licet aliqui insignes Sancti confirmati fuerint in gratia, utpote Apostoli in die Pentecostes; omnes tamen originale peccatum contraxerunt, & a venialibus etiam immunis, ex Tridentino Concil. sess. 6. cap. 11.

Trident.
Concil.

Angeli quoque Sancti dum erant in via, ut Theologi scholastici loquuntur, antequam per beatitudinem confirmarentur in bono, licet non peccaverint ex dono gratiae efficacis, & perseverantiae a Deo ipsis collato, ut ex Augustino colligitur 12. de Civitate cap. 9. & Gregorio lib. 34. moral. capit. 37. tamen non dicuntur confirmati, ut colligitur ex S. Thoma 1. part. q. 95. art. 1 ad 3. & ex Alberto, ut dicimus, sicuti fuit Virgo sacratissima, quae non tantum ex singulari benevolentiae studio, quò eam Deus prosequabatur, sed etiam quia futura erat Mater Christi immaculata, amplissimam firmitatem, ac in Deo stabilitatem, seu confirmationem in gratia per dona specialia copiosissima ab ipso Deo est adeptâ. Huc spectat, quod ex Alberto Magno dicitur S. Antoninus 4. part. tit. 15, cap. 44 § 7.

Ratio Al-
berti in
impeccabi-

vbi probat charitatem Virginis fuisse magis inextinguibilem, ut ipse dicit, charitate Seraphim his verbis: Inextinguibilem, inquit: habuit Beata Maria super Seraphim, quod sic probat Albertus Magus inextinguibile est quod non cessat, nec potest modo cessare, nec unquam potuit cessare, quàm quod non cessat, nec potest cessare, sed tamen potuit aliquando cessare, sed charitas Seraphim, si non potest modo, potuit tamen aliquando cessare, scilicet in prima eorum conditione. quod patet per exemplum Luciferi, qui secundum B. Gregorium supremus fuit de ordine Seraphim, qui à charitate sibi collata cecidit de caelo: sed charitas B. Mariae nunquam potuit cessare, quod ostenditur per hoc, quia charitas non potest cessare, nisi per mortale peccatum, sed nunquam potuit peccare mortaliter, quia in utero sancti fuerat, antequam posset peccare per ipsam sanctificationem ista fuit confirmata in gratia, & charitate, quod postea peccare non potuit etiam venialiter, unde nec amittere charitatem, quod tamen potuerunt Seraphim agere, & de facto aliqui amiserunt, scilicet Lucifer cum suis, ergo Beata Maria in hoc omnes excellit. huc usque S. Antonius ex Alberto Magno. Quid tamen addat donum confirmationis in gratia Virgini in tanta plenitudine collatum, ut ne venialiter quidem peccare potuerit, supra donum perseverantiae efficacis Angelis sanctis concessum, cum quo in sensu composito infallibiliter non poterant à gratia finaliter excidere, non est huius loci docere, videndi sunt Theologi in 1. 2. & Suarez lib. 3. in primam partem cap. 10.

FOMES IN DEIPARA A SUA
Conceptione extinctus.

24 Circa fomitem verò quando in Virgine fuerit extinctus suppono ex 1. 2. F. n. tem, seu concupiscentiam esse appetitum sensitivum iustitia originali, vel simili dono, supernaturali non cohibitum seu refrenatum, quatenus inordinatè, & absque rationis consensu sensibilia interdum appetere potest, quae concupiscentia aliquando ab Apostolo appellatur peccatum Rom. 7. quod habet in me peccatum, non quod verè in renatis sit peccatum, sed quia ut docet sacrum Concilium Tridentinum sess. 5. Ex peccato est, & ad peccatum inclinat quod docuerat Augustinus lib. 1. de nuptiis & concupiscentia cap. 23. & est relicta in baptizatis ad agoniam: Qui

Fomes
quid sit
& quomodo fuerit
in Virgine
extinctus
Rom. 7.
Concil.
Trident.
August.